

Punkt fornemmelig skulde tage Hensyn til de fremmede Mænd, som han kaldte det, de danske Consuler, idet han antog, at disse i Neglen vilde have større Tillid til det danske Udenrigsministeriums Afgjørelse af deslige Spørgsmaal end til de danske Domstole. Hvorvidt dette forhold sig saaledes, skal jeg ganske henstille, Meningerne derom kunne jo muligviis være deelte; men det var vel ikke umuligt, at enbeel af disse fremmede Mænd, der i Neglen vilde være fremmede Handelsmænd, kunne have nogen Tillid. til, at den Domstol her i Kjøbenhavn, der væsentligt bestaaer af Handelnde og Søfarende, ligesaavel vil være istand til at tage de tilbørlige Hensyn ved Afgjørelsen af det Slags Spørgsmaal som Ministeriet. Tingene er imidlertid den, at der her ikke alene er Tale om disse fremmede Mænd, Consulerne, der er ogsaa Tale om danske Skipperne. Derfor som der nu alene var Spørgsmaal om Afgjørelsen af, hvor stort Consulatgebyr der skal erlægges, ja, saa havde Sagen egentlig ikke stor Betydning, men der er givet § 5 Anvendelse paa hele Lovens Indhold, og jeg kan ikke andet end henlede Opmærksomheden paa, at § 4 i Lovforslaget taler om det Tilfælde, at der reises Spørgsmaal om en forsættlig urigtig Angivelse fra Skipperens Side af Mængden af det løse eller ladede Gods; der tales om, at de besvægne Gebyrer blive at erstatte vedkommende Consulat. Efter § 5 er det altsaa Meningen, at naar der udsluges den Bestyldning mod en dansk Skipper, at han har gjort sig skyldig i forsættlig urigtig Angivelse eller Svig, saa skal Spørgsmaalet derom endelig afgjøres, uden at Vedkommende kan faae dette Spørgsmaal, der saa nær angaaer hans borgerlige Ære, bragt under nærmere Prøvelse af Domstolene. Dette forekommer mig at være urigtigt. Her er, som sagt, ikke Spørgsmaal om, hvorvidt de enkelte Indviider have Tillid eller ikke til de danske Domstole, og heller ikke om, hvorvidt der overhovedet i Almindelighed er Grund til at have en saadan Tillid eller ikke, men her er kun Spørgsmaal om, hvad der i og for sig maa siges at være det Naturlige, og jeg er dog temmelig sikker paa, at de fleste danske Skipperne vilde sætte Priis paa at kunne bringe et Spørgsmaal ind for rette Ved-

kommende, nemlig Domstolene, naar det dreier sig om, hvorvidt de have gjort sig skyldige i Svig eller ikke. Jeg vil dertil sige, at det i ethvert Tilfælde er mig klart, at dette maa være det Princippet. Det er jo Meningen med at have Domstolene, at man troer, at Undersøgelsen af deslige Spørgsmaal der bedst finder Sted, at Dommen der affiges meest uhildet og efter en rolig Overveielse af alle Forhold.

L. C. Larsen: Jeg kan i det Væsentlige henholde mig til, hvad der nylig er blevet udtalt angaaende det af mig med Flere stillede Forslag; men ligeoverfor, hvad den høitærede Udenrigsminister har bemærket om Vigtigheden af, at Administrationen beholder denne Sag i sine Hænder, vil jeg gjøre opmærksom paa, at der jo aldeles ikke er Tale om at tage den ud af Administrationens Hænder. Administrationen vil efter vort Forslag vedblive at have ganske den samme Indskyldelse paa disse Sager, som den hidtil har haft, og vil vistnok i Almindelighed bringe dem til Ende, uden at der bliver Spørgsmaal om at tye til Domstolene. Sagernes Gang vil nemlig være den samme, som den nu er, at den Consul, der finder, at en Skipper ikke har betalt, hvad han skulde, melder det til Udenrigsministeriet, at dette derefter undersøger Forholdet og bestemmer, at der skal betales saa og saa Meget i Gebyr og saa og saa Meget i Mulct, og at dette bliver meddeelt Skipperen, som saa derefter kan tage under Overveielse, om han vil betale eller ikke; men det kan jo i Almindelighed forudsættes, at han vil betale, og naar han gjør det, saa er Sagen jo dermed afgjort. Det vil erindres, at saaledes er Sagens Stilling efter Frdn. af 4de August 1824. Ministeriet kan efter denne Forordning, som jo omfatter mange flere Tilfælde end den foreliggende lille Lov, ikke paalægge nogen Skipper noget Ansvar, som kan indbringes uden Dom, naar Skipperen ikke vil rette for sig, og hvorfor skal man da ved denne lille Tillægslov gjøre en saadan mærkværdig Afvigelse fra hele den øvrige Lovgivning? Den ærede Taler fra Aarhus Amt (Winther) skulde virkelig efter min Formening have ladet være at tale om